

Năsterea hanurilor

Hanurile au fost construite pe lângă drumurile circulante între orașele și satele cu granițe întinse, în perioada de după alungarea turcilor când securitatea publică era deja în creștere.

Acestea au jucat un rol important în dezvoltarea comerțului și al traficului care în acele vremuri se derula pe jos, călare, cu trăsuri și căruțe.

Pasagerii și ciobanii au putut hrăni și au putut îngriji animalele la hanurile care s-au construit în așa fel ca să permită parcurgerea confortabilă a distanțelor între ele în perioada dintre două scadențe de hrană și apă pentru animale. Hanurile au jucat rol de instituții importante pentru pastorii de animale din împrejurimi, precum și pentru locatarii din satele și cătunele din regiune. Chiriașii hanurilor, crâșmarii - care au plătit o chirie anuală orașelor pentru hanurile respective - s-au ocupat mai ales de vânzarea băuturilor. Caracterul hotelier al hanurilor s-a realizat doar mai târziu.

Sfârșitul pentru cele aproape patruzeci de hanuri care mai funcționau la mijlocul secolului al XIX-lea l-a reprezentat deplasarea traficului spre liniile de cale ferată și spre drumurile naționale create în urma canalizărilor de ape.

Hanul de la Hortobágy

Hanul de la Hortobágy mare a fost construit de către orașul Debrecen în 1699 pe lângă așa numitul drum al sării, pe malul râului Hortobágy lângă casa vamală și stația de poștă. A fost reconstruit de mai multe ori conform necesităților timpurilor trecute, forma finală l-a primit la începutul secolului al XIX-lea. Soarta hanului de la Hortobágy mare la fel ca și soarta celor construite pe lângă drumurile mai mari și pe lângă traversările fluviale, a fost strâns legată de posturile de căruțe și podurile create în vecinătate. Podul de aici, renumit sub numele Pod cu nouă găuri a fost construit între anii 1827 și 1833 din piatră adusă din regiunea vecină Hegyalja. Acest han a jucat rol instituțional în viața populației din satele din împrejurime, precum și pentru călătorii pasageri, pentru conducătorii ciurdelor de vită și pentru ciobanii care foloseau pășunile din zonă. El a fost locul central și pentru târgul organizat la Hortobágy sub numele de Târgul podului, deoarece în cazul unei afaceri reușite părțile au putut cinsti imediat aici.

Clădirea cu vârsta ei de mai mult de trei sute de ani, la fel ca și în trecut și astăzi încearcă să deservească dorințele călătorilor și turiștilor.

Hanul Kadarcs

Hanul a fost construit în prima sa formă foarte simplificată în anul 1761 în urma deciziei magistratului din orașul Debrecen. În forma lui actuală cu arcade și în stil clasicist a fost introdus în rețeaua hanurilor din regiunea Hortobágy în anul 1762. Numele l-a primit de la pârâul Kadarcs care curge în apropiere și la fel ca și celelalte pârâuri, râuri din pustă parcurge în lung și-n lat regiunea. Hanul Kadarcs s-a situat printre acele hanuri rare, unde pe lângă casa de crâșmă erau și camere de oaspeți și stație de căruțe, în care intrarea se făcea prin două porți mari. Oaspeții își puteau lăsa caii la păscut în vecinătatea hanului unde era asigurată și apă de băut pentru animale. Călătorii săraci, fără bani puteau petrece noaptea pe veranda cu coloane.

Hanul cu Vișine

Hanul cu Vișine a fost construit în ultimele decenii ale secolului al XVII-lea la piciorul dâmbului cu același nume, care semnaliza granița între localitățile Tiszafüred și Kócs. Clădirea actuală a fost construită de primăria orașului Tiszafüred între anii 1760 și 1770 deoarece clădirea de dinainte s-a distrus în urma unui foc. În 1902 contabilul condașilor Czinege János a cumpărat Hanul cu Vișine la un preț de 2000 de coroane, el fiind tatăl renumitului contabil al păstorilor de vite, „Gróf Czinege”.

Puține povești hajducești se leagă de acest han, deoarece aici a fost locul de întâlnire de noapte al patrulelor de poliție de la Tiszafüred, Ohat și Egyek. În 1952 autorizația de funcționare a hanului a fost anulată și în scurt timp a devenit magazia Cooperativei de Stat de la Hortobágy. Din fericire hanul este salvat prin renovarea care se termină în 1975 și devine muzeu. Decorațiile interioare și organizarea celor trei încăperi din hanul muzeu prezintă viața și ambianța de sfârșit de secol din Hanul cu Vișine.

Centrul de vizitare și Curtea Artizanală (Látogatóközpont)

Acesta este locul unde putem primi toate informațiile și ajutorul necesar pentru ca în timpul care-l avem la dispoziție să cunoaștem cât mai bine valorile parcului național: flora și fauna lui, fenomene naturale, tradițiile de păstorit, meșterii artizanali și de asemenea animalele domestice tradiționale maghiare. Expoziția cartografică naturală și Curtea artizanală, unde regăsim lucrările a mai mult de 30 de artiști, se poate vizita gratis.

Muzeul păstorilor (Pásztorháza)

Clădirea care aparținea de hanul Hortobágy sub formă de stație de căruțe azi funcționează ca și muzeul păstorilor. Aceasta a fost o clădire importantă pentru călătorii în trecere și pentru cei care veneau aici pentru Târgul Podului, fiind loc de adăpost pentru căruțele, animalele și produsele lor. Expoziția actuală prezintă câte un element din viața păstorilor, ciobanilor, hainele purtate de ei, precum și câteva obiecte create și împodobite de ei însuși.

Expoziția artizanală și magazinul de cadouri „Körzsin”

Particularitatea expoziției organizate în clădirea cu suprafața circulară este dată de prezentarea sub formă vivanță a meseriilor artizanale caracteristice regiunii Hortobágy. Aici sunt prezentate sub formă în care erau în vremurile trecute (sfârșitul secolului al XIX-lea, începutul secolului al XX-lea) atelierele meșterilor locali ca de exemplu: șelar, olar, cizmar, fierar, sculptor, țesător, croitor de haină de păslă și de șuba, precum și creator de cosuri și alte obiecte din stuf.

Fântâni cu cumpână la Hortobágy

Fântânile sunt sursele vitale de apă, fântânile cu cumpână din regiunea Alföld au asigurat și asigură și în zilele noastre posibilitatea sigură și rapidă de alimentare cu apă. Datorită formei lor caracteristice au devenit simbolurile pusteii. Muncitorii constructori de fântâni au lucrat în echipă și au considerat că perioada între august și octombrie este cea mai adecvată pentru săpatul puțurilor. În regiunea Alföld aceste fântâni au fost captușite cu caramidă, deasupra lor au așezat ramura, cumpana, franghia și cava. După care s-a instalat găleata și contragreutatea la capătul pârghiei. În funcție de numărul de animale care veneau la băut, fântânile puteau funcționa cu una sau două, trei sau chiar patru pârghii.

În legătură cu fântânile cu cumpână s-au creat convingeri, superstiții: Unii au considerat că fântâna este sursa vieții, simbolul productivității. Alții au crezut că prin orificiul fântânii se poate merge spre iad. Observațiile populare spun că dacă apă în fântâna devine turbure, atunci vine ploaia. Pârghia fântânii servea și pentru transmitere de știri: prânzul este gata sau s-a întâmplat o nenorocire, polițiștii sunt prin împrejurimi și multe alte știri se mai transmiteau prin limbajul comun cunoscut de locuitorii pusteii.

Calea ferată mică Hortobágy-Lacuri

Lacurile Hortobágy au fost create în anul 1915 în bazinul mlăștinos numit Pământ urât. Lacurile bătrâne pe o suprafață de două mii de hectare reprezintă zona cea mai populată de păsări în parcul național, unde până în prezent au fost depistate în jur de 300 specii de păsări. Ecoturistilor le place să folosească mica cale ferată din regiune, deoarece în așa fel ei pot să ajungă cu ușurință la lacurile interioare bogate în populație de păsări. Aceasta este singura cale ferată mică din Ungaria care parcurge împrejurimi de lacuri. În jurul lacurilor se găsesc drumuri turistice ghidate de panouri de informație, în zonele cele mai sălbatice se găsesc drumuri suspendate deasupra apei și poziții de observație de unde turiștii pot viziona lumea păsărilor de pe lacuri și din adăpostul stufurilor. Ca și atracție turistică sunt și bivoli, care se pot vedea de aproape de pe Lacul cu Bivoli, precum și adăpostul artificial al rândunicilor. La Hortobágy se găsește locul de odihnă cel mai mare din Europa al cocorilor. În timpul călătoriei lor de toamnă 70-80 de mii de cocori organizați în grupuri mari se odihnesc la Hortobágy, și chiar aici se găsește unul din locurile cele mai populate de ei pentru petrecerea nopții.

Să călătorim împreună pe „drumul istoriei”!

Când ajungem la Hortobágy, pe Pustă Maghiară, și noi ca și călătorii din istorie, devenim călătorii sau mai bine zis oaspeții mării infinite de iarbă și stuf. Pe parcursul călătoriei de mai multe zile ni se face sete, foame. Pustă face poftă pentru mâncăruri gustoase, băuturi răcoritoare, precum și pentru multe alte lucruri de văzut. Printre pereții de mai multe secole ale hanurilor Kadarcsi și cu Hortobágy și turiștii zilelor noastre se pot răcori și-și pot atenua foamea cu mâncăruri din specialitatea regională.

Pe traseul tematic care parcurge Parcul Național Hortobágy de la est spre vest putem găsi multe locuri de vizitat, ca de exemplu traseul turistic de la Szálkahalom, Centrul de Vizitare din comuna Hortobágy, respectiv pe lângă Hanul Mare este Podul cu noua găuri, muzeul păstorilor, punctul de vizitare circular, precum și curtea artizanală. Trecând podul, de-alungul râului Hortobágy putem ajunge în parcul safari din pustă. Aici ajungem la sfârșitul unei zile interesante, și putem să ocupăm o cameră confortabilă de exemplu la Máta în școala forestieră „Casa de rândunică”. A doua zi putem porni la aventuri noi cu trenul care parcurge Lacurile Hortobágy unul dintre locurile cele mai importante din Europa pentru adăpostirea păsărilor acvatice, după care în direcția Budapesta putem vizita hanul cu Vișine și stația de repatriere a păsărilor de la Góré care se găsește lângă mlaștinile de la Egyek-Pusztakócs.

Porniți și Dumneavoastra pe „drumul istoriei”, ca să reveniți acasă înprospătați, cu experiențe minunate!

Informații suplimentare:

Hortobágyi Látogatóközpont és Kézművesudvar
Hortobágyi Nemzeti Park

4071 Hortobágy, Petőfi tér 13.
Telefon: 0036-52-589-000

e-mail: info@hnp.hu
www.hnp.hu

www.csarda.info

